

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7CoE/85/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4215207980
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Zmeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4215207980.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Zmekovej a sudkýň JUDr. Sidónie Sládečkovej a JUDr. Eriky Madarászovej v exekučnej veci oprávneného: PRO CIVITAS, s.r.o., Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 45 869 464, zastúpeného JUDr. Veronikou Kubrikovou, PhD., advokátkou so sídlom Martinčekova 13, 821 01 Bratislava, proti povinnému: G. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXX/XX, P., o vymoženie pohľadávky v sume 590,55 eura s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Komárno č. k. 12Er/701/2015-23 zo dňa 24.11.2015 takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením, vydaným vyšším súdnym úradníkom, zamietol žiadosť JUDr. Ing. Jána Gaspera, PhD., súdneho exekútora so sídlom Exekútorského úradu Rimavská Sobota, Kálmána Mikszatha 268, zo dňa 14.04.2015 o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (EX 2877/15). Toto rozhodnutie odôvodnil s odkazom najmä na ustanovenie § 41 ods. 2 písm. d), § 44 ods. 2, § 243d ods. 1,2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (Exekučný poriadok), § 45 ods. 1,2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31.12.2014, § 52 ods. 1,3,4, § 53 ods. 1,5, § 54 ods. 1 a § 39 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že ako exekučný titul v danej veci bol predložený rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA A MEDIAČNÁ, a.s., IČO: 35 862 882, sp. zn. PC-C/0513/0811 zo dňa 31.10.2014. Súd poukázal na niektoré rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej, kde bolo konštatované, že ak oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí ako exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Ak nedošlo k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy, rozhodcovský súd nemohol spor prejednať a v takom prípade nemohol vydať rozhodcovský rozsudok. Pri riešení otázky, či rozhodcovský rozsudok vydal rozhodcovský súd s právomocou prejednať daný spor, nie je exekučný súd viazaný tým, ako túto otázku rozhodcovský súd vyriešil. Skúmaním platnosti rozhodcovskej doložky súdy v exekučnom konaní nepreskúmajú vecnú správnosť rozhodcovského rozsudku, ale len realizujú svoje oprávnenie vyplývajúce zo zákona, a to z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, t. j. oprávnenie posúdiť, či tento exekučný titul nie je v rozpore so zákonom. Význam tohto oprávnenia tkvie v tom, že ak exekučný titul vydal orgán, ktorý na to nemal právomoc, ide o rozhodnutie ničotné, nevyvolávajúce žiadne právne účinky. Rozhodcovský rozsudok vydaný v spotrebiteľskej veci je ako exekučný titul v rozpore so zákonom, ak rozhodcovská zmluva (či už uzavretá vo forme osobitnej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky), na ktorej sa zakladá právomoc rozhodcovského súdu, nebola vôbec uzavretá alebo bola uzavretá neplatne. Exekučný súd skúmal či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy, ktorá môže mať formu osobitnej písomnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve.

2. Súd preskúmal aj zmluvu o osobnom účte č. 0016305917 zo dňa 30.12.2008, uzatvorenú medzi právnym predchodcom oprávneného a povinným, ako aj príslušné všeobecné obchodné podmienky

(ďalej len "VOP"), kde v časti II bod 10.2. VOP "Riešenie sporov" je uvedené, že Banka a Klient sa dohodli na rozhodcovskej doložke týkajúcej sa riešenia všetkých sporov, ktoré medzi nimi vzniknú z právnych vzťahov vzniknutých pri poskytovaní Služieb, Bankových produktov a/alebo vykonávaní Bankových obchodov, vrátane sporov o platnosť, výklad a zánik príslušnej Zmluvy, a to: a) pokiaľ bude v príslušnom spore žalobcom Banka, predloží tento spor na prerokovanie a rozhodnutie Rozhodcovskému súdu, a to podľa jeho Štatútu a Rokovacieho poriadku, ktoré sú platné a účinné v čase začatia rozhodcovského konania; b) pokiaľ bude v príslušnom spore žalobcom Klient, je oprávnený predložiť tento spor na prerokovanie a rozhodnutie Rozhodcovskému súdu, a to podľa jeho Štatútu a Rokovacieho poriadku, ktoré sú platné a účinné v čase začatia rozhodcovského konania alebo všeobecnému súdu; ak Klient najneskôr pri uzavretí Bankového obchodu a/alebo Zmluvy nedoručí Banke písomne oznámenie, že s rozhodcovskou doložkou nesúhlasí, má sa za to, že ju prijal.". Zmluva o osobnom účte, v rámci ktorej bola uzavretá i rozhodcovská doložka, založila záväzkový vzťah medzi právnym predchodcom oprávneného, ktorý pri jej uzatváraní konal v rámci svojej podnikateľskej činnosti, a povinným, ktorý pri jej uzatváraní nekonal v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Vzhľadom na to daný záväzkový vzťah je právnym vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorý súd posudzoval podľa ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách. Rozhodcovská doložka v tejto veci spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa tým, že znemožňuje spotrebiteľovi zvoliť si spôsob riešenia prípadného sporu a ponecháva ho výlučne na vóli dodávateľa. Rozhodcovskú doložku si spotrebiteľ osobitne nevyjednal a nemal na výber vzhľadom na jej splnutie s ostatnými štandardnými podmienkami. V zmluve o osobnom účte boli zmluvné podmienky vopred pripravené a nebolo možné meniť ich obsah (§ 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, čl. 3 Smernice Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách). Spotrebiteľ mohol len zmluvu ako celok odmietnuť alebo sa podrobiť všetkým úverovým podmienkam vrátane VOP, a teda aj rozhodcovskému konaniu. Doložka nebola dojednaná v čase vyššej bdelosti spotrebiteľa, ale na začiatku zmluvného vzťahu. Takáto doložka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, a preto je neplatná. Zároveň nešlo o individuálne dojednanie tejto doložky, na ktoré by bol spotrebiteľ zvlášť upozornený, ktoré by bolo s povinným zvlášť dojednané, on by bol s týmto ustanovením zmluvy súhlasil a prejavil by svoj súhlas podpisom. Povinný sa tak bez vlastnej vôle a možnosti pričinenia vzdal vopred svojich práv, čo je v rozpore s ustanovením § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

3. Keďže nedošlo k uzatvoreniu platnej rozhodcovskej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky, rozhodcovský súd nemohol spor prejednať a vydať rozhodcovský rozsudok. Takto vydaný rozsudok nie je vykonateľný a nemôže byť ani exekučným titulom, pretože nie je spôsobilý byť podkladom na nútený výkon rozhodnutia. Súd zisťoval, či bol predložený rozsudok vydaný orgánom s právomocou na jeho vydanie a či z hľadísk zakotvených v príslušných právnych predpisoch ide o rozhodnutie vykonateľné po formálnej a materiálnej stránke. Napokon dospel k záveru, že exekučný titul nespĺňa náležitosti vykonateľného rozhodnutia, pretože ho vydal orgán, ktorý nemal právomoc vo veci konať a rozhodovať. Neexistuje teda rozhodcovský rozsudok, ktorý je spôsobilý byť exekučným titulom, preto je exekúcia neprípustná, čo je dôvod na zamietnutie žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

4. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený, ktorý žiadal napadnuté uznesenie v celom rozsahu zmeniť a žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vyhovieť, alternatívne uznesenie v celom rozsahu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Odvolanie zdôvodnil s odkazom na ustanovenie § 205 ods. 2 písm. a), d), f), e), § 221 ods. 1 písm. d), f), h) OSP. Poukázal najmä na ustanovenia § 44 ods. 2 prvej a druhej vety Exekučného poriadku ako aj príslušné ustanovenia zákona o rozhodcovskom konaní č. 244/2002 Z. z., Smernice Rady 93/13/EHS a aj na znenia rôznych rozhodnutí niektorých okresných a krajských súdov, Najvyššieho súdu Českej republiky, Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Ústavného súdu Slovenskej republiky. V obsiahlom odvolaní v podstate namietal, že exekučný súd nie je oprávnený skúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, ani rozhodcovské konanie a ani zmluvu, na základe ktorej bol vydaný, keďže doručený rozhodcovský rozsudok, ktorý už nemožno preskúmať, má pre účastníkov rozhodcovského konania rovnaké účinky ako právoplatný rozsudok súdu, podľa § 159 OSP. Súd v odôvodnení podľa jeho názoru nevysvetlil viaceré právne otázky. Uviedol, že v zmysle § 93b ods. 1 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách bol oprávnený ako banka povinný ponúknuť svojim klientom neodvolateľný návrh na uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy. Ak by takto nepostupoval, došlo by k porušeniu zákona. Právoplatný rozhodcovský rozsudok je prekážkou pre opätovné prejednanie veci, pričom tento rozsudok disponuje

atribútom právnej záväznosti rovnako ako právoplatný rozsudok všeobecného súdu a je vykonateľný, t.j. spôsobilý byť podkladom pre exekúciu. V ďalšom texte odvolania namietal právnu argumentáciu odôvodnenia prvoinštančného rozhodnutia, resp. namietal aj to, že súd sa nevysporiadal s niektorými podľa neho právne významnými okolnosťami.

5. Sudca súdu prvej inštancie sa podľa § 374 ods. 4 druhej vety zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky súdny poriadok“ alebo „OSP“) vyjadril, že nemieni odvolaniu vyhovieť, a predložil vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu.

6. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „Civilný sporový poriadok“ alebo „CSP“) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) dospel k záveru, že odvolanie nie je opodstatnené.

7. Súd prvej inštancie aplikoval v tejto veci ustanovenia Exekučného poriadku ako aj Občianskeho súdneho poriadku, ktorý však bol dňom 1. júla 2016 zrušený Civilným sporovým poriadkom. Súd prvej inštancie napadnuté uznesenie vydal dňa 24.11.2015, t. j. ešte za účinnosti predchádzajúceho procesného predpisu, ktorým bol Občiansky súdny poriadok. Odvolací súd, ktorému bola predložená vec na rozhodnutie o odvolaní dňa 22.02.2016, rozhodujúc vo veci už v čase účinnosti Civilného sporového poriadku, postupoval v súlade s ustanovením § 470 ods. 1 CSP, podľa ktorého ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

8. Exekučný poriadok, ktorý na danú vec aplikoval súd prvej inštancie, bol s účinnosťou od 1. júla 2016 v ustanoveniach § 9a a § 9b novelizovaný zákonom č. 125/2016 Z. z. o niektorých opatreniach súvisiacich s prijatím Civilného sporového poriadku <aspi://module='ASPI'&link='160/2015 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, Civilného mimosporového poriadku <aspi://module='ASPI'&link='161/2015 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> a Správneho súdneho poriadku <aspi://module='ASPI'&link='162/2015 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

9. Podľa § 9a ods. 1,2,3,4 Exekučného poriadku: (1) Ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku <aspi://module='ASPI'&link='160/2015 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'>. (2) Ustanovenia Civilného sporového poriadku <aspi://module='ASPI'&link='160/2015 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> o odpustení zmeškania lehoty, prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentrácii, neodkladných opatreniach a zabezpečovacích opatreniach sa v konaní podľa tohto zákona nepoužijú. (3) Na účely tohto zákona sa pojem žaloba podľa povahy veci vykladá ako návrh na vykonanie exekúcie, námietky proti exekúcii, návrh na zastavenie exekúcie a návrh na odklad exekúcie. (4) Na účely tohto zákona sa pojmy strana a spor vykladajú ako účastník konania a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy veci nevyplýva inak.

10. Odvolací súd po prejednaní veci uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil. Pritom aplikoval ustanovenie § 387 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odvolací súd sa stotožnil s výrokom rozhodnutia súdu prvej inštancie ako aj s jeho odôvodnením, a tak na dôvažok dodáva nasledovné:

11. Súd prvej inštancie urobil správny právny záver a svoje rozhodnutie aj primerane odôvodnil. Podľa obsahu spisu rozhodcovský súd konal o spore medzi účastníkmi zo zmluvy o osobnom účte uzatvorenej medzi účastníkmi dňa 30.12.2008 v spojení so všeobecnými obchodnými podmienkami (VOP). Svoju právomoc si odvodil z rozhodcovskej doložky obsiahnutej v povinných nepodpísaných VOP, ktoré boli súčasťou zmluvy. Zo zmluvy o osobnom účte mal povinnému vzniknúť dlh, ktorý podľa ustanovení zmluvy nesplatil včas, preto sa oprávnený obrátil so žalobou na rozhodcovský súd, ktorý vydal vyššie uvedený rozsudok. Proti rozsudku rozhodcovského súdu povinný odvolanie nepodal a nepodal ani žalobu na súd o jeho zrušení.

12. Súd prvej inštancie vo veci rozhodol správne na podklade listín založených v spise. Podľa obsahu spisu si rozhodcovský súd odvodil svoju právomoc na rozhodnutie sporu z rozhodcovskej doložky, ktorá mala byť obsiahnutá vo VOP právneho predchodcu oprávneného, ktorý svoju pohľadávku priznanú rozhodcovským rozsudkom ďalej postúpil. S ohľadom na to ako aj na spotrebiteľský charakter vzťahu účastníkov bol exekučný súd v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania oprávnený a zároveň povinný riešiť otázku, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe platne uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Súd prvej inštancie si na základe listinných dôkazov urobil správny právny záver o neplatnosti dojednania o riešení sporov na základe len všeobecnej rozhodcovskej doložky vo VOP veriteľa, ktorá nijako nemohla založiť právomoc rozhodcovského súdu. Rozhodcovská doložka spôsobila značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán, a to v neprospech povinného. Možným vylúčením všeobecného súdu pre riešenie sporov účastníkov došlo aj k odňatiu práva brániť sa a podať žalobu, prípadne opravný prostriedok na všeobecný súd v zmysle článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého sa každý môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Rozhodcovská doložka ako neprijateľná podmienka zmluvy je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná. Všeobecné obchodné podmienky účinné od 01.01.2008 (v rozsahu 18 strán) obsahujú v časti II. bod 10.2.2 také znenie rozhodcovskej doložky, aké citoval súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí. Dojednanie v tejto časti nešpecifikuje, ktorý rozhodcovský súd by mal spory rozhodovať; jeho označenie sa nachádza v úplne inej časti VOP (bod 2. I. časti).

13. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy v ustanovení § 53 ods. 1,2,3,4 písm. r), ods. 5 uvádza nasledovné: „Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa ("neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Za neprijateľnú podmienku uvedenú v spotrebiteľskej zmluve sa považuje ustanovenie, ktoré vyžaduje v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.“

14. V danej právnej veci si rozhodcovský súd odvodil svoju právomoc na rozhodnutie sporu z rozhodcovskej doložky uzatvorenej medzi veriteľom a povinným vo VOP, na ktoré zmluva o osobnom účte odkazovala ako na jej súčasť. Súd prvej inštancie na základe listinných dôkazov urobil správny právny záver o neplatnosti dojednania rozhodcovskej doložky, ktorá nemohla založiť právomoc rozhodcovského súdu, pretože nezodpovedala vyššie citovaným zákonným podmienkam § 53 ods. 1,2,3,4 písm. r) Občianskeho zákonníka. Odvolací súd rovnako ustálil, že rozhodcovská doložka spôsobila značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán, a to v neprospech spotrebiteľa. Je zrejmé, že motiváciou povinného bolo uzavrieť zmluvu o osobnom účte, čo mohlo mať za následok, že jeho vôľa uzavrieť súčasne aj rozhodcovskú doložku mohla byť podstatne ovplyvnená. Bolo viac ako pravdepodobné, že subjektom, ktorý bude uplatňovať svoje nároky pred povolaným orgánom, bude práve oprávnený, a povolaným orgánom pre možné efektívnejšie dovolanie sa svojho nároku bude rozhodcovský orgán podľa jeho výberu. Z predložených listín nie je zrejmé, či oprávnený s povinným o rozhodovaní sporov rozhodcovským súdom rokoval osobitne, t. j. nad rámec samotnej zmluvy o osobnom účte. Nie je tiež zrejmé, v akom rozsahu bol povinný adekvátne poučený o následkoch uzavretia rozhodcovskej zmluvy (doložky) a či mal reálnu možnosť obsah tohto dojednania ovplyvniť. Oprávnený tieto skutočnosti v návrhu na vykonanie exekúcie ani netvrdil a ani ničím nedoložil, čím nepreukázal, že zmluvné dojednanie obsahujúce rozhodcovskú doložku bolo dojednané individuálne. Preto sa už len z tohto dôvodu rozhodcovská doložka podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednanú nepovažuje, čo má za následok záver o jej neplatnosti podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka.

15. Vecnú správnosť napadnutého uznesenia nebola spôsobilá spochybniť ani námietka oprávneného o nesprávnom právnom posúdení veci v otázke samotnej neprijateľnosti rozhodcovskej doložky. Ustanovenie § 93b zákona o bankách nezbavovalo právneho predchodcu oprávneného dodržať povinnosti uložené Občianskym zákonníkom v piatej hlave, a teda ani povinnosti predložiť povinnému návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy takým spôsobom, aby z neho bolo dostatočne zrejmé, že

sa mu poskytuje možnosť voľby prijať alebo neprijať návrh na riešenie prípadných sporov výlučne v rozhodcovskom konaní, a aby bolo tiež zrejmé, že mu boli poskytnuté aj jasné a zrozumiteľné informácie o výlučnom riešení sporov v rozhodcovskom konaní v prípade, ak podá žalobu dodávateľ. Ak právny predchodca oprávneného takto nepostupoval, resp. ak takýto postup v návrhu ani netvrdil a ani nedoložil listinami pripojenými k návrhu na exekúciu, súd prvej inštancie správne konštatoval neprijateľnosť danej zmluvnej podmienky. Rozhodcovská zmluva (doložka) uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá - ktorá voľba konkrétne znamená. Obdobné stanovisko zaujal aj Najvyšší súd Slovenskej republiky, napríklad v rozhodnutí sp. zn. 6ECdo 131/2014 zo dňa 28. januára 2015. V tomto prípade je zrejmé, že pôvodný veriteľ predložením Všeobecných obchodných podmienok nedal spotrebiteľovi možnosť prejavíť vôľu, či prijme alebo neprijme rozhodcovskú doložku ako súčasť obchodných podmienok, kde táto doložka splynula s ostatným textom, a z doložených listín už vôbec nevyplýva to, že osobitným rokovaním boli povinnému poskytnuté aj jasné a zrozumiteľné informácie o výlučnom riešení sporov v rozhodcovskom konaní. Vzhľadom na uvedené odvolací súd nepovažoval odvolanie oprávneného za opodstatnené.

16. Súdny exekútor žiadal vydať poverenie na vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu vydaného rozhodcovským súdom, ktorý pri neplatnej rozhodcovskej doložke nemal právomoc konať a rozhodovať spor účastníkov. Súd prvej inštancie preto správne pre nedostatok materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a z toho dôvodu odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).